

บทที่ 1

บทนำ

แนวความคิดเกี่ยวกับปัญหาที่ทำการวิจัย

เนื่องจากการคุมประพฤติเป็นมาตรการอันหนึ่งในการแก้ไขข้อกระทำผิดซึ่งศาลได้พิจารณาคัดสินพิพากษาให้บุคคลนั้นได้รับการปล่อยตัวไปอยู่ในสังคมตามปกติได้ แต่จะต้องถูกวางข้อกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติไว้ และในขณะที่เดียวกันก็จะได้รับการบำบัดแก้ไขโดยวิธีการทางสังคมสงเคราะห์โดยพนักงานคุมประพฤติ และหน่วยงานคุมประพฤติ ในปัจจุบันขบวนการยุติธรรมในประเทศไทยได้เริ่มให้ความสนใจในเรื่องการแก้ไขผู้กระทำผิด โดยใช้วิธีการคุมประพฤติเป็นอย่างมาก จนได้มีการขยายโครงการคุมประพฤติไปใช้กับผู้กระทำผิดผู้ใหญ่ ซึ่งกำลังจะเปิดดำเนินการในไม่ช้านี้ ดังนั้นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการคุมประพฤติ จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาระบบงานคุมประพฤติให้ก้าวหน้า

ในเรื่องการคุมประพฤตินั้น ในต่างประเทศได้มีการศึกษาวิจัยไว้มากจนสามารถพัฒนาระบบงานคุมประพฤติให้ก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพได้ยิ่งขึ้น เช่นในประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ เป็นต้น แต่สำหรับประเทศไทยเรานั้น ยังมีการศึกษาวิจัยในเรื่องการคุมประพฤติน้อยมาก ซึ่งมีอยู่ประมาณ 5 เรื่องที่ได้ทำการศึกษาไว้ ดังนี้

- การคุมประพฤติของ พ.ท.สมคิด ศรีสังคม
- การบริหารงานคุมประพฤติของศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางของ นายสุเทพ

ธรรมภิบาลอุดม

- บทบาทของศาลคดีเด็กและเยาวชนกับความมั่นคงแห่งชาติของ ศาสตราจารย์
ประกาศน อวยชัย

- อุปสรรคของการคุมประพฤติ ของนางสาวนิมเนล เชาวะวิช
- การคุมประพฤติบุคคลกับความมั่นคงแห่งชาติของ นายอุทัย อติแพทย์

แต่อย่างไรก็ตามยังมีผู้ใดทำการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับผู้ที่ถูกถอนคุมประพฤติ อย่างจริงจังเลย ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและเป็นปัญหาอันหนึ่งในการคุมประพฤติ เพราะในปีหนึ่ง ๆ จะปรากฏว่ามีผู้ที่ถูกถอนคุมประพฤติ เนื่องจากกระทำผิดเงื่อนไขคุมประพฤติมากกว่าร้อยละสิบของผู้ที่ถูกคุมประพฤติทั้งหมด และจะมีจำนวนมากกว่านี้อีกถ้าพนักงานคุมประพฤติหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถติดตามจับกุมผู้ที่ละเมิดเงื่อนไขคุมประพฤติ ซึ่งศาลได้ออกหมายจับไปแล้ว ซึ่งพอจะเห็นได้จากสถิติของศาลคดีเด็กและเยาวชนดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงจำนวนผู้ที่ถูกคุมประพฤติและผู้ที่ถูกถอนคุมประพฤติในศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ถูกคุมประพฤติ	จำนวนผู้ถูกถอนคุมประพฤติ	คิดเป็นร้อยละ
2502	76	22	28.9
2503	101	24	23.7
2504	86	13	15.1
2505	98	41	41.8
2506	243	31	12.7
2507	332	43	12.9
2508	353	41	11.6
2509	433	41	9.4
2510	545	39	7.1
2511	591	21	3.5
2512	683	ไม่ทราบ	-
2513	596	ไม่ทราบ	-
2514	869	ไม่ทราบ	-
2515	1013	48	4.7
2516	974	120	12.3
2517	1316	126	9.5
2518	1206	95	7.8
2519	1241	96	7.7
2520	793	65	8.1

หมายเหตุ ในระยะหลังที่มีตัวเลขจำนวนผู้ที่ถูกถอนคุมประพฤติน้อยลง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถจับกุมผู้ที่ละเมิดเงื่อนไขคุมประพฤติอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งศาลได้ออกหมายจับไปแล้ว เพื่อมาทำคำสั่งถอนคุมประพฤติ

ที่มา : ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

เมื่อถูกถอนการคุมประพฤติแล้ว ศาลก็จะเปลี่ยนคำพิพากษาใหม่ โดยให้ควบคุมตัวไว้ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ซึ่งเป็นการ ศึกษาระยะแรกของ เด็กและเยาวชน มีให้อยู่ในสังคมตามปกติได้ ซึ่งเป็นการ แสดงให้เห็นว่า วิธีการคุมประ- พฤติไซม์ไม่ไค้ผล สำหรับเด็กและเยาวชนเหล่านี้

ดังนั้น การศึกษาวิจัยนี้จึงจะได้ทำการศึกษา เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดเงื่อนไขคุมประพฤติจนถูกถอนการคุมประพฤติ โดย จะศึกษาเปรียบเทียบผู้ที่ถูกถอนการคุมประพฤติ กับผู้ที่พ้นการคุมประพฤติไปแล้ว ซึ่งผลการ ศึกษาวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อระบบงานคุมประพฤติเด็กและเยาวชน และหน่วยงานคุม ประพฤติอื่น ๆ จะได้ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณา ปรับปรุงแก้ไขให้ไค้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงข้อมูลทางประวัติ ของผู้ที่ถูกถอนการคุมประพฤติ และผู้ที่ พ้นการคุมประพฤติ
2. เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีส่วนทำให้ผู้ถูกคุมประพฤติกระทำผิดเงื่อนไขคุมประพฤติ จนถูกถอนการคุมประพฤติ
3. เพื่อศึกษาสภาพความต้องการทางด้านสังคมสงเคราะห์ของผู้ถูกคุมประพฤติ

ผลงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

ผู้เขียนได้เก็บข้อมูลประกอบการเขียนเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยจากหนังสือ วิทยานิพนธ์ วารสาร และเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และมีจำนวนพอสมควรที่เป็นผลงานการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ทำการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับ การคุมประพฤติไว้ ซึ่งจะได้นำมาสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. วิทยานิพนธ์ เรื่อง การคุมประพฤติเด็ก โดย พ.ท.สมคิด ศรีสังคม¹
ซึ่งได้กล่าวสาระสำคัญของปัญหาและอุปสรรคหลายประการในการคุมประพฤติกึ่งนี้

ก. การนำวิธีการคุมประพฤติซึ่งเป็นสิ่งใหม่สำหรับสังคมไทยมาใช้นั้น ควรจะต้องมีการพิจารณาในเรื่องความเข้าใจของประชาชนอันเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ในระยะเบื้องต้นจึงควรที่จะสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนก่อนที่จะขยายงานคุมประพฤติต่อไป

ข. คุณสมบัติของพนักงานคุมประพฤติ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการคุมประพฤติ นอกจากจะพิจารณาในเรื่องการได้รับการศึกษาอบรม เกี่ยวกับการคุมประพฤติแล้ว คุณสมบัติส่วนตัวของพนักงานคุมประพฤติ เช่น บุคลิกภาพ ความศรัทธา ความมีน้ำใจ และเทคนิคในการปฏิบัติงาน ยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง ในการคัดเลือกพนักงานคุมประพฤติอีกด้วย

ค. ในการปฏิบัติงานด้านคุมประพฤติ ควรใช้วิธีการทางสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้การคุมประพฤติมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักการ

ง. จะต้องพิจารณาผู้กระทำผิดอย่างรอบคอบและถี่ถ้วน ว่าสมควรและเหมาะสมที่จะใช้วิธีการคุมประพฤติหรือไม่

จ. ควรพิจารณาถึงเรื่องการนำการบริการทางสังคมที่จำเป็นมาสนองความต้องการของผู้ถูกคุมประพฤติ ถ้าการบริการทางสังคมยังไม่เพียงพอ การดำเนินงานคุมประพฤติก็ยากที่จะประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาในด้านการประสานงานกับหน่วยงานบริการสังคมสงเคราะห์ต่าง ๆ ที่จะต้องนำมาพิจารณาอีกด้วย

ฉ. อัตรากำลังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การคุมประพฤตินบรรลุผล โดยหลักการแล้วพนักงานคุมประพฤติ 1 คน สามารถสอดส่องดูแลผู้ถูกคุมประพฤติได้คราวละไม่เกิน 50 คน

¹สมคิด ศรีสังคม, "การคุมประพฤติเด็ก" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2504), หน้า 110-115.

2. วิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานคุมประพฤติของศาลคดีเด็กและเยาวชน
โดย นายสุเทพ ธรรมภิบาลอุดม¹ ซึ่งได้พิจารณาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานคุม
ประพฤติไว้ 3 ประการดังนี้

ก. ปัญหาเรื่องการจัดองค์การ ศาลคดีเด็กและเยาวชนมีการแบ่งส่วนราชการที่สลับซับซ้อนมากเกินไป ควรจะแยกหน่วยงานให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อความสะดวกในการประสานงานกัน เช่น กองคุมประพฤติมีหน้าที่เกี่ยวกับการคุมประพฤติโดยตรง แต่ในข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่า มีแผนกกำกับการปกครอง ซึ่งเป็นหน้าที่เกี่ยวกับทางแพ่ง ไม่เกี่ยวข้องกับการคุมประพฤติดังกล่าว จึงควรที่จะแยกออกไปให้เหมาะสม เป็นต้น

ข. ปัญหาเรื่องบุคคลากร ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งในการบริหารงานคุมประพฤติของศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เนื่องจากมีความจำเป็นที่จะต้องได้บุคคลที่มีความรู้ทางกฎหมาย ทางสังคมสงเคราะห์ และจิตวิทยา มาทำงานด้านการคุมประพฤติ

- ผู้พิพากษา จะต้องได้ผู้พิพากษาที่มีความรู้ทางด้านกฎหมายและสังคมสงเคราะห์ เพราะเป็นผู้วินิจฉัยตัดสินเกี่ยวกับคดีของเด็กและเยาวชน และจะต้องพิจารณาเลือกให้ได้คนที่มีบุคลิกภาพ และทัศนคติที่เหมาะสมที่จะใช้กับงานเด็กและเยาวชนที่แล้มาแล้ว การคัดเลือกบุคคลเข้ามาเป็นผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนได้จัดทำอย่างเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้พิพากษาศาลผู้ใหญ่ จึงไม่เหมาะสมสำหรับการดำเนินงานในศาลคดีเด็ก

- พนักงานคุมประพฤติ จะต้องมีความซื่อสัตย์และมีความรู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการคุมประพฤติ ในทางทฤษฎีพนักงานคุมประพฤติจะต้องมีความรู้ทางด้านกฎหมาย สังคมสงเคราะห์เฉพาะราย จิตวิทยา สังคมวิทยา ซึ่งจะช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ แต่ศาลคดีเด็กและเยาวชนไม่สามารถที่จะหาบุคคลที่มีความรู้ดังกล่าวมาเป็นพนักงานคุมประพฤติได้ ในทางปฏิบัติจึงใช้แต่พนักงานกฎหมายเป็นพนักงานคุมประพฤติ

¹สุเทพ ธรรมภิบาลอุดม, "การบริหารงานคุมประพฤติของศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516), หน้า 183.

ค. ปัญหาการประสานงาน ความสำเร็จในการบริหารงานคุ้มครองประพฤตินั้น จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น สถานีตำรวจ กรมอัยการ องค์การสวัสดิการทางสังคมต่าง ๆ โรงเรียน ตลอดจนครอบครัวและประชาชน แต่ในปัจจุบันนี้ ศาลคดีเด็กและเยาวชนยังขาดความร่วมมือจากองค์กรเหล่านี้

3. วิทยานิพนธ์ เรื่อง บทบาทของศาลคดีเด็กและเยาวชนกับความมั่นคงแห่งชาติ โดย ศาสตราจารย์ ประภาศน์ อวยชัย¹ วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ได้พิจารณาถึงอุปสรรคของการคุ้มครองประพฤตินี้

ก. จำนวนพนักงานคุ้มครองประพฤตินี้ทำหน้าที่ควบคุมความประพฤติไม่เพียงพอ

ข. ขาดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ระดับอื่น ๆ ที่จะช่วยเหลือพนักงานคุ้มครองประพฤตินี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ค. สถานที่ทำงานไม่เหมาะสม เนื่องจากสถานที่รับรายงานตัวผู้ถูกคุ้มครองประพฤตินี้มีความคับแคบและไม่เป็นการส่วนตัว เพราะโต๊ะทำงานของพนักงานคุ้มครองประพฤตินั้นติดกันเป็นแถว ทำให้บรรยากาศในการสอบถามและสนทนากับเด็กเป็นไปอย่างไม่เป็นกันเอง ซึ่งทำให้เด็กไม่กล้าแสดงความรู้สึกหรือปัญหาส่วนตัวที่เขามีอยู่ จึงควรที่จะจัดห้องทำงานนี้ให้เป็นลักษณะส่วนตัวและเป็นกันเอง

ง. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กไม่เข้าใจงานคุ้มครองประพฤตินี้ จึงไม่ให้ความร่วมมือ

จ. พนักงานคุ้มครองประพฤตินั้นปฏิบัติหน้าที่การ คัดเลือกจากผู้ที่มีความเสียสละและมีความรักอาชีพนี้อย่างดี และควรส่งเสริมให้มีรายได้เพียงพอ

ฉ. ปัญหาการขยายงานคุ้มครองประพฤตินี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นนั้น ควรที่จะได้ใช้อาสาสมัครเข้ามาช่วยทำงาน และมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกอย่างเป็นทางการ เพื่อที่จะได้ทรัพยากรมาใช้ในการขยายงานคุ้มครองประพฤตินี้ให้มากขึ้น

¹ประภาศน์ อวยชัย, "บทบาทของศาลคดีเด็กและเยาวชนกับความมั่นคงแห่งชาติ" (วิทยานิพนธ์ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, รุ่น 16, 2516), หน้า 86.

4. วิทยานิพนธ์เรื่อง อุปสรรคของการคุมประพฤติ ของสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กกลาง ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง โดย นางสาวนิมมวล เชาวะมลิต ¹ ซึ่งได้
กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคของการคุมประพฤติดังนี้

ผลการศึกษาที่ได้ออมลจากเจ้าหน้าที่

ก. ขาดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์ที่จำเป็น ซึ่งควร จะได้รับการพิจารณา
ปรับปรุง

ข. ควร กระตุ้นองค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานในค่านนี้ ให้ตระหนัก
ถึงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมและประสานงาน เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ค. ควรส่งเสริมให้ชุมชนตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อเด็กและเยาวชนที่
กระทำผิด

ง. ควรให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพสูง ใ้รับการศึกษาในระดับมาตรฐาน
ตรงกับสายงาน คือการฝึกอบรมคานคุมประพฤติ และเจ้าหน้าที่ควรมีโอกาสที่จะได้รับการ
ศึกษาเพิ่มพูนความรู้ อยู่ตลอดเวลา

จ. ควรดำเนินการ เพื่อป้องกันการโยกย้ายและเปลี่ยนงานของเจ้าหน้าที่ การ
ดำเนินการดังกล่าวควร จะเน้นหลักในคานให้เจ้าหน้าที่มีโอกาสได้รับการฝึกอบรมมาก
ยิ่งขึ้น มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็น มีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งและได้รับเงินเดือนใน
อัตราสูง

ผลของการศึกษาที่ได้ออมลจากผูถูกคุมประพฤติ

- ก. ปัจจัยทางสังคมที่เป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดเพิ่มขึ้น ได้แก่
 - การที่บิดามารดาขาดความเอาใจใส่ดูแลเด็ก
 - ความยากจน
 - สภาพครอบครัวไม่ราบรื่น

¹นิมมวล เชาวะมลิต, "อุปสรรคการคุมประพฤติของสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กกลาง ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518), หน้า 165-166.

- การศึกษาอบรมที่ไม่เพียงพอ
- ข. สิ่งที่เกิดและเยาวชนต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ ได้แก่
 - การมีโอกาสได้ศึกษา หรือฝึกวิชาชีพได้กว้างขวางยิ่งขึ้น
 - ช่วยปรับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกคุมประพฤติกับครอบครัวให้ดีขึ้น
 - ส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้ถูกคุมประพฤติก่อนเกี่ยวกับระบบคุมประพฤตินี้
 - เนื่องจากส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจถึงวิธีการคุมประพฤตินี้
 - ผู้ถูกคุมประพฤตินั้นเสนอแนะให้มีสวัสดิการบางอย่าง เช่น การช่วยค่าพาหนะในการมารายงานตัวสำหรับผู้ชดเชย และการให้น้ำดื่มระหว่างที่มารายงานตัว เป็นต้น

5. วิทยานิพนธ์เรื่อง ระบบคุมประพฤติกุศลกับความมั่นคงแห่งชาติ โดย นายอุทัย อติแพทย์¹ ซึ่งได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

ก. การคุมประพฤติกุศลเป็นการป้องกันสังคมจากอาชญากรรมได้มากน้อยเพียงใดนั้น จากข้อมูลที่ได้ศึกษาปรากฏว่า ประมาณร้อยละ 85.0 ของเด็กและเยาวชนพ้นการคุมประพฤตินี้ โดยมิได้ถูกถอนคุมประพฤตินี้ ซึ่งก็พอจะกล่าวได้ว่า การคุมประพฤติกุศลนั้น สามารถป้องกันสังคมจากอาชญากรรมได้

ข. บุคคลประเภทใดได้รับการคุมประพฤตินี้ จากข้อมูลที่ได้ศึกษาปรากฏว่าเป็นเด็กและเยาวชนชาย ร้อยละ 95.3 และเป็นเด็กและเยาวชนหญิง 4.7 (เป็นเยาวชนชายอายุ 14 ปีขึ้นไป 93.4) เป็นเด็กและเยาวชนมีฐานะปานกลางร้อยละ 67.0 ฐานะยากจนร้อยละ 30.0 ที่เหลือเป็นเด็กและเยาวชนที่มีฐานะดี เป็นเด็กและเยาวชนที่เรียนหนังสือ หรือประกอบอาชีพร้อยละ 72.5

ค. การคุมประพฤติกุศลได้ผลดีมากขึ้นเพียงใด และปัจจัยอะไรทำให้การคุมประพฤติกุศล จากข้อมูลที่ได้ศึกษาปรากฏว่า ร้อยละ 85.0 พ้นคุมประพฤตินี้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการคุมประพฤติกุศล และการไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤตินี้เป็นเงื่อนไข

¹อุทัย อติแพทย์, "ระบบคุมประพฤติกุศลกับความมั่นคงแห่งชาติ" (วิทยานิพนธ์ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, รุ่น 19, 2519), หน้า 99-106.

ที่สำคัญที่สุดที่ทำให้การคุมประพฤติได้ผลคือ

ง. เทคนิคและกลวิธีที่พนักงานคุมประพฤติใช้ในการคุมประพฤติเด็กและเยาวชน การปฏิบัติงานส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการทำงานประจำสถานที่ เนื่องจากจำนวนคดีมีปริมาณสูง ทำให้ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมีน้อยมาก และนอกจากนี้ การที่เด็กไม่ถูกถอนคุมประพฤติก็อาจเนื่องจากพนักงานคุมประพฤติไม่ทราบว่า เด็กทำผิดเงื่อนไขหรือกระทำผิดใหม่ แต่ไม่ถูกจับกุม นอกจากนี้ยังมีได้มีการติดตามศึกษาผู้ที่พ้นคุมประพฤติไปแล้วว่า ทำผิดหรือเปล่าในระยะ 1-3 ปี

และการศึกษาวิจัยนี้ยังได้ให้ข้อเสนอแนะว่า

ก. การเร่งรัดการดำเนินการคุมประพฤติผู้ใหญ่ให้สัมฤทธิ์ผลเนื่องจากปัญหาอาชญากรรมมีปริมาณสูง

ข. ควรจัดตั้งแผนกคดีเด็กและเยาวชนขึ้นในศาลจังหวัดทุกศาล

ค. ควรให้สถาบันกระบวนการยุติธรรมต่าง ๆ ร่วมมือประสานงานกัน
อย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น

ง. ควรเพิ่มอัตรากำลังและส่งเสริมฐานะการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

จ. ควรขยายคุณวุฒิของพนักงานคุมประพฤติออกไป คือ รับผิดชอบปริญญาทางการศึกษา, สังคมศาสตร์, จิตวิทยา และอาชีววิทยา เข้าเป็นพนักงานคุมประพฤติด้วย และเปลี่ยนตำแหน่งนิติกร เป็นพนักงานคุมประพฤติ

ฉ. ควรให้พนักงานควบคุมของสถานพินิจและคุ้มครองเป็นข้าราชการประจำ เพราะในปัจจุบันยังมีฐานะเป็นลูกจ้าง และทั้งต้องปฏิบัติงานเสี่ยงอันตรายที่จะต้องรับเด็กที่มีบุคลิกภาพร้ายแรงอยู่เป็นประจำ และพนักงานควบคุมไม่มีอาวุธเพื่อป้องกันตัวแต่อย่างใด ซึ่งติดกับพนักงานเรือนจำซึ่งมีอาวุธประจำตัวและมีป้อมกับกำแพงอย่างมั่นคงแข็งแรง

ช. ควรมีการฝึกอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อให้มีการดำเนินงาน
อย่างมีประสิทธิภาพ

ข. ควรให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะ ๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของแต่ละแผนก

ณ. ระยะเวลาคุณประพฤติกวจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อพนักงานคุณประพฤติเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องควบคุมสอดส่องแล้ว ก็ให้รายงานศาล เพื่อขอให้สั่งเลิกการคุมประพฤติแต่ทั้งนี้พนักงานคุณประพฤติจะต้องเข้มงวดเอาใจใส่ในการควบคุมสอดส่องให้มากยิ่งขึ้น

ญ. ผู้ที่กระทำผิดเกี่ยวกับคดีอาชญากรรมให้โทษ ไม่ควรจะให้ประกันตัวไป เพราะยังถอนพิษยาเสพติดไม่หมด ควรจะพิจารณาอย่างรอบคอบว่าควร จะคุมประพฤติหรือไม่ เพราะผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรมถอนคุมประพฤติในอัตราที่สูงที่สุด

ฎ. การขยายสถานฝึกอบรมให้มีอาณาเขตกว้างกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากสถานฝึกและอบรมคับแคบ ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าถูกจำกัดอิสรภาพ จึงมักแสดงอารมณ์รุนแรงออกมาเสมอ ๆ เช่น ฝ่าฝืนระเบียบ ก่อการวิวาท และคิดหาทางหลบหนี หากมีสถานที่ยกว้างขวางเพียงพอให้เด็กผ่อนคลายอารมณ์หรือใช้อารมณ์ส่วนเกินในทางที่ถูกต้อง เช่น เล่นฟุตบอล ตะกร้อ ฯลฯ ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังระเบียบวินัยและความสามัคคีไปควบในตัว และจะเป็นผลดีในการแก้ไขอบรมเด็ก

ฏ. ควรมีโครงการจัดหาอาชีพให้แก่เด็กหรือเยาวชนที่ได้รับปลดปล่อยไปแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบัน บริษัทห้างร้านเอกชนหรือองค์การรัฐวิสาหกิจ มักตั้งข้อรังเกียจบุคคลเหล่านี้ ฉะนั้นรัฐจึงควรที่จะเข้าโอบอุ้มจัดหาอาชีพให้แก่บุคคลเหล่านี้ตามถนัดและเหมาะสม โดยตั้งโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อรับบุคคลเหล่านี้เข้าทำงานตามความถนัดและคุณวุฒิที่ได้รับจากการฝึกอบรมมา และการใช้วิธีการคุมประพฤติกับบุคคลเหล่านี้ในช่วงระยะหนึ่ง เมื่อบุคคลเหล่านี้มีฝีมือความชำนาญ และมีความประพฤติดีเป็นที่ไว้วางใจโดยรัฐเปิดโอกาสให้เอกชนเจ้าของกิจการต่าง ๆ เข้ามาสังเกตการณ์และสัมผัสต่อบุคคลเหล่านี้จนเป็นที่ไว้วางใจ และยินดีจะรับไปเป็นลูกจ้างของตนต่อไป

ฐ. ควรขอให้สถาบันหรือองค์การอาสาสมัคร เอกชนเข้ามาช่วยสงเคราะห์

๓. ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบและเข้าใจในกิจกรรมและผลงานในงานคุมประพฤติของบุคคล เพื่อที่จะได้รับความร่วมมือจากประชาชน

ผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

1. การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของการฝึกอบรมและการฝึกฝนทางอาชีพ :

ศึกษารณิของพนักงานคุมประพฤติเด็ก โดย William C. Brennan and Shanti K. Khinduka¹ ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพนักงานคุมประพฤติที่สำเร็จการศึกษาทางคานส์กรมสงเคราะห์กับพนักงานคุมประพฤติที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางคานส์กรมสงเคราะห์ โดยได้ส่งแบบสอบถามในปี ค.ศ. 1968 ไปยังพนักงานคุมประพฤติที่ทำงานอยู่ในเขตเมืองและชนบทของภาคกลางใน Midwestern จำนวน 110 ราย ได้รับแบบสอบถามคืนมา 80 ราย ในแบบสอบถามได้ถามเกี่ยวกับ

- การทำงานความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานในศาล
- ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อเด็กก่อนพิพากษา และหลังพิพากษาคัดสินคุม

ประพฤติ

ผลของการศึกษาวิจัยพบว่า พนักงานคุมประพฤติที่สำเร็จการศึกษาทางคานส์กรมสงเคราะห์ มีการยอมรับและมีค่านิยมที่จะใช้วิธีการให้บริการ และบำบัดรักษาผู้ถูกคุมประพฤติอย่างสูง ซึ่งต่างกับพนักงานคุมประพฤติที่ไม่ได้สำเร็จทางคานส์กรมสงเคราะห์ ซึ่งมีค่านิยมในการทำงานแบบให้การบำบัดรักษาค่ามาก

2. การศึกษาวิจัยเรื่อง การปล่อยผู้ต้องขังในระยะสั้นต่ำจากการจำคุกโดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติ : เชื่อชาติเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อการถูกถอนคุมประพฤติ โดย

¹William C. Brennan and Shanti K. Khinduka, "Role Discrepancies and Professional Socialization : The Case of the Juvenile Probation Officer," Journal of The National Association of Social Work - 15 (April 1970) : 87-89.

David M. Peterson and Paul C. Friday¹ ได้ทำการศึกษาจากผู้กระทำผิดที่ได้รับ การปล่อยตัวในระยะสั้นๆ โดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติไว้ จากบุคคลอายุตั้งแต่ 16-30 ปี เพศชาย จำนวน 575 ชายในรัฐโอไฮโอ ในปี 1970 ในการศึกษานี้ได้พิจารณาถึงตัวแปรที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับการถูกถอนคุมประพฤติ ดังนี้

- เชื้อชาติ (ผิวดำ, ผิวขาว)
- การศึกษา
- ลักษณะคดีที่กระทำผิด
- ชุมชนที่ผู้กระทำผิดอาศัยอยู่

ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. เชื้อชาติ (ผิวขาว) มีความสัมพันธ์กับการถูกถอนคุมประพฤติ
2. ความสามารถในการวินิจฉัยเหตุและผล มีความสัมพันธ์กับการถูกถอนคุมประพฤติ
3. ลักษณะคดีที่กระทำผิดมีความสัมพันธ์กับการถูกถอนคุมประพฤติ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้ผู้ถูกคุมประพฤติกระทำผิดเงื่อนไข จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อกองคุมประพฤติและหน่วยงานคุมประพฤติที่เกี่ยวข้องจะได้ใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการพิจารณา ปรับปรุงแก้ไขปัญหาการกระทำผิดเงื่อนไขคุมประพฤติของเด็กและเยาวชน

2. จะเป็นประโยชน์ต่อพนักงานคุมประพฤติในการพิจารณาวางแผนทางการปฏิบัติ ต่อผู้ถูกคุมประพฤติ

¹ David M. Peterson and Paul C. Friday, "Early release from incarceration : Race as a factor in the use of Shock Probation," Journal of Criminal Law and Criminology 66 (July 1975) : 79-84.

3. การศึกษาเกี่ยวกับสภาพความต้องการทางสังคมสงเคราะห์ของผู้ถูกคุมประพฤติ จะเป็นประโยชน์ต่อกองคุมประพฤติในการวางแผนแก้ไขปัญหาคดีในเรื่องการสังคมสงเคราะห์และเสริมสร้างการให้บริการทางสังคมอย่างเหมาะสมและเพียงพอ
4. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการค้นคว้า อ้างอิง และการวิจัย เกี่ยวกับระบบงานคุมประพฤติต่อไปในอนาคต

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย